

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 01.06.1993, sp. zn. 10 Cmo 249/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:10.CMO.249.1993.1

Číslo: 20/1994

Právní věta: Příslušností soudů České republiky ve smyslu ustanovení § 37 odst.1 zákona č.97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, je nejen místní příslušnost obecného soudu podle ustanovení § 84 o.s.ř.,ale také místní příslušnost daná na výběr podle ustanovení § 87 o.s.ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 01.06.1993

Spisová značka: 10 Cmo 249/93

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu v civilním řízení místní, Řízení před soudem

Předpisy: 97/1963 Sb. § 37 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 20

Příslušností soudů České republiky ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, je nejen místní příslušnost obecného soudu podle ustanovení § 84 o. s. ř., ale také místní příslušnost daná na výběr podle ustanovení § 87 o. s. ř.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 1. 6. 1993, [10 Cmo 249/93](#))

Žalující státní podnik se žalobou podanou v roce 1992 domáhal, aby mu státní podnik se sídlem na Slovensku, proti němuž žalobu uplatnil, zaplatil 12168 Kč jako poplatek z prodlení z pozdní úhrady faktury a náhradu nákladů řízení ve výši 500 Kč (za soudní poplatek) a ve výši 929 Kč (za právní zastoupení).

Krajský soud v Hradci Králové usnesením řízení zastavil pro nedostatek pravomoci soudů České republiky. Usnesení odůvodnil tím, že pokud není dána místní a věcná příslušnost soudů České republiky podle ustanovení § 84, § 85, § 86 a § 87 o. s. ř., není dána ani jejich pravomoc. Podle odůvodnění uvedeného usnesení jde o nedostatek pravomoci soudů České republiky i v tom případě, kdy žalovaným je bývalá československá právnická osoba, pokud se po

1. 1. 1993 stala slovenskou právnickou osobou. Žalobce v odvolání proti uvedenému usnesení

nesouhlasil se zastavením řízení pro nedostatek pravomoci soudů ČR, odkazoval na právní stav v době podání žaloby a poukazoval na ustanovení § 87 písm. d) o. s. ř.

Vrchní soud v Praze zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Žalobce při podání žaloby zvolil jako příslušný soud namísto obecného soudu žalovaného soud, v jehož obvodu má sídlo, tj. Krajský soud v Hradci Králové, jako soud na výběr daný podle ustanovení § 87 písm. d) o. s. ř. Přitom splnil též podmínky, že uplatnil právo vzniklé při plnění svého úkolu, přičemž nešlo o práva z pracovního poměru.

Podle ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, je v majetkových sporech dána pravomoc českých soudů, je-li dána podle českých právních předpisů jejich příslušnost. Pod pojmem „příslušnost“ je nutno chápat příslušnost jakoukoliv, tj. nejen místní „obecnou“ příslušnost upravenou v ustanovení § 84 a násl. o. s. ř., ale také i místní příslušnost na výběr danou, kterou upravuje ustanovení § 87 o. s. ř.

Soud prvního stupně v daném případě proto pochybil, pokud řízení zastavil pro nedostatek pravomoci soudů České republiky. V tomto sporu je totiž z uvedených důvodů příslušným Krajský soud v Hradci Králové. Odvolacímu soudu proto nezbylo než napadené usnesení podle ustanovení § 221 odst. 1 o. s. ř. zrušit, a to bez jednání podle ustanovení § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř., a věc podle ustanovení § 221 odst. 2 o. s. ř. vrátit k dalšímu řízení soudu prvního stupně. O náhradě nákladů odvolacího řízení nebylo rozhodnuto s odkazem na ustanovení § 224 odst. 3 o. s. ř.